

Velký pátek 29.3.2013 – Sbor CB v Praze 3

Jan 19,1-16 + 1,29: Ježíš Kristus – pravý člověk, pravý Král a Boží Beránek

Boží velké dílo v tomto světě začalo stvořením, pokračovalo o Vánocích v Betlémě a dospělo ke svému vrcholu o Velikonocích v Jeruzalémě. Stvořený svět a krásu života může vidět každý, kdo aspoň trochu vidí. Pro pochopení Božího jednání o Vánocích je třeba něco víc: otevřít srdce. A význam Velikonoc vynikne jenom tomu, kdo nezavírá oči před životní realitou a je ochoten v pokoře a vděčnosti se nechat Bohem obdarovat. Zatímco poselství o Boží lásce zjevené v betlémském dítěti se poslouchá dobře, u toho Velikonočního obrazu Boží dobroty a lidského hříchu jsme trochu nesví. Kvůli tomu, že se mluví o *našem* hříchu. Pokud ovšem chceme porozumět tajemství a smyslu života, pokud chceme porozumět sami sobě, potřebujeme se zastavit u příběhu Božího Syna. Konfrontace našeho života s Ježíšovým nás může posunout tím správným směrem: blíží k Bohu a k lidem...

1. Ježíš – pravý člověk

O Velikonocích je v Jeruzalémě živo nejen kvůli tomu, že přišly zástupy poutníků ze všech stran. Uprostřed svátečního ruchu se pozornost jeruzalémské veřejnosti soustřeďuje také na proces s Ježíšem z Nazaréta. Úžasný kazatel, Boží muž, který rozdával lidem lásku a přinášel naději, uzdravoval tělo i srdce, stojí nejdříve před církevním a pak před světským soudem. Je židovskými představiteli křivě obviněn z rouhání a vydán světské vrchnosti k potrestání. Má zemřít. Jeho soudcem je římský prokurátor *Pontius Pilatus*. Ten po krátkém výslechu dojde k závěru: „*Já na něm žádnou vinu nenalézám.*“ (J 18,38). Pilát váhá, odkládá své rozhodnutí a nakonec podle starobylého zvyku nabízí o svátcích propuštění vězně a doufá, že si lidé řeknou o Ježíše. Pilát se přepočítal a musí propustit násilníka Barabáše.

V průběhu soudního procesu se v srdci římského prokurátora zrodilo něco, co se k němu moc nehodilo. Když Pilát pozoruje Ježíše, který mlčí a nenadává, který se nehájí, i když je nevinný, pocítí k němu obdiv. Při pohledu na Ježíše Pilát zvolá: „*Ejhle, člověk!*“. Pilát připomíná něco, co jeruzalémští nevidí. Zvoláním „*Ejhle, člověk!*“ chce mírnit židovskou nenávist a krvežíznivost. Jako Říman připomíná Židům hodnotu člověka. Ježíš zůstává pro Piláta člověkem také jako zbičovaný a zneuctěný vězeň s trnovou korunou. Jako kdyby chtěl Pilát lidem říct „*Mějte k němu úctu! Vždyť je to člověk! Už ho netrapte a neponižujte. Už vytrpěl dost kvůli svému bláznivému království!*“ Ovšem Židé neslyší a nevidí a chtějí Ježíšovu smrt. Zdá se, že Pilát je v té chvíli mravně výš než celý Jeruzalém, když chce propustit nevinného a přimlouvá se za to, aby odsouzeného neoloupili o poslední zbytky lidství a důstojnosti. Ovšem Pilát v tom výroku „*Ecce homo*“ vyslovil víc než tušil. Ježíš je tím pravým člověkem ještě z jiných důvodů. On je příkladem pravého člověka pro svou lásku k lidem, pro to, jak druhým nezištně pomáhá. On je člověkem v tom pravém slova smyslu také tím, jak je pravdivý, čestný a spravedlivý. Jako v pravdě Boží člověk vstupuje do zápasu se Zlem, vítězí nad pokušením, nedá se přemoci nenávistí, když Ho lidé nenávidí. Místo toho se modlí a odpouští. Ježíš je měřítkem pravého lidství podle Božího obrazu. – Bůh nás v evangeliu zve k tomu, abychom se dívali na Ježíše Krista jako na Božího Syna a pravého člověka, který se nám stal Zachránce a nadějí. Zve nás k víře v Něho a k tomu, abychom se stali novými, dobrými, opravdovými lidmi. Díky Boží milosti a působení Ducha svatého můžeme být jako Ježíš: svou poslušností Bohu a láskou k lidem.

2. Ježíš – pravý Král

Tentýž Pilát, který v zájmu lidskosti chrání Ježíše, za chvíli sarkasticky zvolá: „*Hle, váš král!*“. Na Piláta muselo udělat silný dojem, jak mu Ježíš předtím trpělivě vysvětloval, jak je to s tím Jeho královstvím, „*Moje království není z tohoto světa*“ (18,36). Ježíš není jako Barabáš, vůdce rebelů, který se chtěl zmocnit království násilím. U Ježíše bylo vše královské: jeho tichost, jeho pokora, jeho moudrost, jeho svoboda od pomstychtivosti... Cesta Ježíšova utrpení a Jeho smrti byla královskou cestou. Jenže to nikdo nerozpoznal a neviděl. Ani učedníci, Ježíšovi nejbližší přátelé, nerozuměli smyslu cesty svého Mistra a Pána, i když o tom s nimi opakovaně mluvil a všechno jim vysvětloval (Mk 10,33-34).

Evangelium nic neretušuje a ukazuje, jak jsou lidem bližší pozemská království se svým leskem, bohatstvím a mocí než skryté Boží království, které naoko ničím neláká. Lidem se více líbí král na koni než na kříži, král, který vydává rozkazy, vládne a bojuje mečem než král, který trpí, miluje a umírá. Svým pojetím království Ježíš ani Piláta ani Židy nezaujal. Proto se Židé přihlásí raději k císaři a zavrhnou Ježíše, protože nepoznali Jeho velikost, nepřijali Jeho slovo a nečinili pokání. Navzdory tomu, že o Něm svědčí Písmo (5,39), že o Něm psal Mojžíš (5,46) a že se na Jeho den těšil Abraham (8,56), se vzdávají svého Mesiáše a posílají Ho na smrt. Je to tragédie Izraele i ostatních národů, že odmítají Ježíše Krista. Ježíš je nejen pravým člověkem. On je také *pravým* Králem, který miluje svůj lid, který jej vyvedl z otroctví zlého a smrti a který mu dává nový život. Patří to k Božímu tajemství a je to lidským očím dosud skryto, ale jednou se ukáže, že ten Ukřižovaný a Vzkříšený Ježíš je Králem všeho. Je to radost mít takového Krále. Stojí to za to jít za Ním a radostně Mu sloužit.

3. Ježíš – Boží Beránek

V závěru se chci zastavit ještě u třetího výroku. Jeho autorem je Jan Křtitel, známá postava z Ježíšovy doby. Pán Bůh poslal Křtitele ke svým lidem, aby jim připomněl své sliby, ukázal na jejich bídu a připravil je na Ježíšovo působení. Vystoupení Jana Křtitele vzbudilo mezi lidmi tehdy velkou pozornost. Jako Bohem vyvolený národ byli Židé vnímaví na duchovní podněty a vyhlíželi „lepší časy“ než byla doba římské okupace. Jan Křtitel a jeho služba probouzí v lidech novou naději. Jan Křtitel ovšem ve svých kázáních nebudoval vzdušné zámky a nemaloval budoucnost na růžovo. Ukazoval na lidskou bídu a tepal lidské neřesti. Radoval se s těmi, kteří vyznávali hříchy, sloužil jim křtem očištění a zvěstoval Boží odpuštění. Sám se trápil nad hříchy svého národa a pro svou službu hledal sílu v životě modliteb a postu. Jan Křtitel bojuje, ale vidí, jak na to nestačí.

Do této situace přichází Ježíš. Když ho Jan uvidí, jeho srdce poskočí radostí. Ukazuje lidem na Božího Syna a řekne: „*Hle, Beránek Boží, který snímá hříchy světa.*“ Přichází někdo, kdo si ví rady s lidskou bídou a hříchem. Ježíš odstraní hříchy, ukončí temnou kapitolu dějin a v Boží moci shromáždí svatý Boží lid! – A jak to udělá? Jako *Boží Beránek*. Tak jako se podle Mojžíšova zákona na chrámovém oltáři 2x denně obětoval beránek, tak Ježíš odevzdá svůj život ve službě Bohu a stane se dokonalou obětí za lidské hříchy. Ježíšova moc odpouštět hříchy a vysvobodovat ze starého života je založena právě na Jeho smrti na kříži. Boží Syn Ježíš Kristus snímá hříchy z nás tím, že je za nás nese, trpí za nás a umírá. To je klíčová událost, která mění lidské životy. Z Velikonočního poselství slyšíme úžasnou zprávu o tom, že na svůj život, na svá selhání a hříchy nejsme sami. Je zde *pravý člověk* Ježíš z Nazaréta, který přišel od Boha, stal se *Božím Beránkem* a obětoval za nás, když zemřel na kříži. Toho „*Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby k slávě Boha Otce každý člověk vyznával: Ježíš Kristus je Pán*“ (Fp 1,9-10). Králi Kristu patří všechno, také naše životy a budoucnost. Děkujeme Bohu za milost zjevenou v Ježíši Kristu, radujme se z Boží lásky a následujme Božího Beránka Krista! **Bronislav Kaleta**